

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GESTRAND IN ZAKAMAKA

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880
Karel Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.3246

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GESTRAND IN ZAKAMAKA* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL EENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/041
ISBN 978-90-385-13218

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Karel Eens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6à7 dames – 8 heren)

MARY : Kapitein van een piratenschip – dodelijk ziek. (*eventueel dubbelrol met Angela*)

ZITA : Piraat - brutaal – onbevreesd - piraat

CORNEL : Piraat stuurman - Nors – altijd bereid tot een vechtpartij - steeds met zijn wapens bezig – ziet er zeer krijgshaftig uit..

OUWE : Oudere piraat - vader van Mary – heeft het bevel over het schip moeten afgeven omdat hij te oud is – zeer bijziend. Heeft een zwart lapje voor zijn oog en telkens hij iets moet bekijken heft hij dit op.

ZACK : Oudere piraat – enige overgebleven scheepsmakker van Ouwe - half doof

NELSON : Gevangen genomen kapitein van een koopvaardijship. Vriendje van Zabakuluke.

JENNIFER : Liefje van Nelson – groot lawaai

CHIEF BAKAVOEZOE : Kannibaal – heersend type

NGOLE : Vrouw van chieft - verzot op- en steeds aan het eten.

KABAZULEKE : Dochter van Chieft en Ngole - vrijpostig – speels, flirterig type

ZABAKULEKE : Zoon van Chieft en Ngole – vrijpostig – homo

DARWIN : Entomoloog - Nerd – verstrooid – zeer onhandig

SELLIM : Medicijnman - tovenaars – kannibaal – heeft steeds dansende gang.

VIRGINIA : Aangespoelde jonkvrouw - steeds snoevend over haar “ zware verleden” heeft een bokaal met een goudvis bij.

ANGELA : Missiezuster - leeft bij de kannibalen – probeert hen te bekeren. (*eventueel dubbelrol met Mary*)

DECOR

Rechts: een op een tropisch strand aangespoeld scheepswrak. Er ligt een loopplank naar het strand. De mast is geknakt en ligt schuin over het decor – hij rust op een palmboom - het kraaiennest is zichtbaar en men kan er in kruipen. - de nodige zeilen touwen enz...

De rest bestaat uit een strand – zand – links - tropische bomen en struiken. Achterkant strand - lucht - men moet aan de achterkant uit de zee kunnen opduiken.

EERSTE BEDRIJF

(We horen een tropische storm – huilende wind – donderslagen – regen - We zien bliksemflitsen enz ... Alles wordt stil.... de zon komt op ... we horen vogels fluiten - Het doek gaat open. Vredig tafereel - Mary hangt bewusteloos over de reling - Cornel ligt op zijn buik op het strand. Zack hangt in de touwen - Ouwe hangt in het kraaiennest - Hun kleding is gehavend door de storm – ergens hangt een kooi met een papegaai.)

OUWE : *(duwt telkens zijn bril over zijn neus omhoog en maakt dan een snuivend geluid. - komt samen met Cornel stilletjes bij kennis – kijkt verbaasd om zich heen – kijkt onder bril door – lapje omhoog - kijkt nogmaals turend - roept)*

Land! Land verdorie! Land in zicht!

CORNEL : Aye , hebt ge het al gezien? Volgens mij zijt gij helemaal blind.

OUWE : Blind? Ik? *(zet grote bril weer op zijn plaats – lapje - turend, zoekend waar Cornel staat- snuift)* Ge hadt daarstraks beter een beetje uit uw kotters gekeken, stuurman van q'est ce que schiet.

CORNEL : Ja zeg, man, het roer was kapot. Draai daar dan nog maar aan, dat helpt niet meer hoor.

OUWE : Och, zijt gij een zeerover? In mijn tijd....

CORNEL : Uw tijd? Poeh, dat was in 't aards paradijs zeker, zo lang is dat geleden.

ZACK : *(hangt ergens in de touwen)* Hela ho, help mij eens alstublieft. Wat was dat allemaal?

OUWE : *(turend- luid sprekend)* Zack, ouwe zak, gelukkig, ge leeft nog. Waar zijn de anderen?

ZACK : Ik weet het niet. Ik zag John, Funky, Nose en nog een paar anderen de dieperik in gaan. Ik heb nog een boei kunnen gooien maar ze werden verzwoegen door de golven.

CORNEL : Die zien we niet meer terug, de zee wemelt hier van de haaien.

COCO : *(Zijn kooi hangt ergens aan de kajuit)* Oh oohhh... Opgevreten! Cocoo koppeke krab.

OUWE : Coco, gij zijt er ook nog.

CORNEL : Die stomme papegaai was ook beter verzopen.

COCO : Aye, prutser!

CORNEL : *(luid)* Voila, nu weet ge ook waarom.

ZACK : Laat hem maar, het is al erg genoeg dat de anderen er aan zijn.

CORNEL : Een verschrikkelijke dood.

OUWE : *(bril – snuiven)* Haaien die knippen u gewoon in twee, die tanden dat zijn vlijmscherpe messen.

ZACK : En een haai dat eet alles, dat is van niks vies.

CORNEL : Dan zijn ze er zeker aan.

ZITA : *(kruipt ‘achter’ uit de zee – aan het einde van haar Latijn – ze heeft een mes tussen haar tanden en een haaienvin bij zich.)* Hoo! ...help!

ZACK : *(Ouwe - Cornel en Zack helpen haar het strand op)* Zita! Ge leeft nog?

ZITA : Nauwelijks! Zeven levens heb ik nodig gehad.

CORNEL : *(neemt haaienvin)* Haaien?

ZITA : Och zwijg stil ... Drie heb ik er gewurgd met mijn blote handen en de laatste heb ik levend het vel afgestroopt voor dat ik zijn kop afsneed. *(gooit de haaienvin ergens weg)* Die heb ik meegebracht om soep van te koken.

OUWE : *(bril – snuiven)* Dat is pas karakter hebben, drie gewurgd, één zijn kop afsnijden en dan nog aan de soep denken. Zita, respect kind, gij zijt een echte.

COCO : Stttraffe toebak Coccooo...

ZITA : Waar is de rest?

CORNEL : Ik vrees dat wij de enige overlevenden zijn. De rest is, buiten die twee ouwe zeehonden hier, verzopen.

MARY : *(ziekjes)* Hela, de kapitein is er ook nog. *(ze komt wankelend over de loopplank - allen snellen er naar toe)*

OUWE : Mary, gelukkig! Ça va?

MARY : *(ziekjes – klagend)* Aarghh...Ik ben niet echt op mijn stukken.

ZACK : Krukken? Heb je krukken nodig?

OUWE : Ze is niet op haar stukken. Stukken! Sukkel!

ZACK : Een beetje zeeziek? Als het zo stormt is dat geen schande.

MARY : Neen, allee jong, ik voel me zo heet, ik heb precies koorts en ik draai

helemaal.

ZITA : Dat is van vermoeidheid, het zal wel overgaan. (*Mary valt bewusteloos neer op het strand – de anderen reageren paniekerig*)

CORNEL : Vlam! Ze gaat het eens van dichtbij bekijken.

OUWE : (*wil haar recht helpen – voelt aan haar voorhoofd*) Zo heet als een opgestoot korbuis.

ZITA : (*voelt ook eens*) Juist een stoof, die moet ernstig ziek zijn. Mmm... we kappen er wat rum in, dat zal wel helpen. (*naar het schip, haalt een fles rum*)

CORNEL : Komaan Mary, wakker worden! Het is nu niet het moment om ziek te zijn.

ZACK : (*heft haar oogleden en kijkt*) Haar ogen draaien helemaal naar binnen en ze zijn geel uitgeslagen, voer voor de haaien als 't niet betert.

CORNEL : Dat scheel zien dat heeft ze van haar vader, die ziet ook geen steek.

OUWE : (*ondersteunt haar en slaat haar lichtjes tegen de wang. Laat dan Mary los zodat ze valt - koleirig recht – zet bril recht – snuift*) Zie wat ge zegt! Het is niet omdat ik ondertussen al een beetje versleten ben en de leiding van het schip aan mijn dochter gegeven heb dat ik u niet op uw bakkes kan kloppen.

CORNEL : Rustig blijven Ouwe, rustig. Uw dochter ligt al “in berdel”. Straks zijt gij ook nog ziek.

ZACK : Die pieper heeft amper zijn communie gedaan en geeft al grote woorden.

ZITA : (*op met een fles rum - geeft die aan Zack – deze drinkt er een ferme slok van – Ouwe grabbelt ook naar de fles en drinkt ook een ferme slok*) Hier hou vast! (*tot bij Mary, helpt haar in zittende houding*) Allee Mary wicht, zijt ge al beter? Geef die fles rum eens!

OUWE : (*draait de fles om – ze is leeg*) Leeg!

ZITA : (*laat Mary los – deze valt terug*) Wel godver, ze moesten jullie op 't kanon steken! Denk toch eens aan iemand anders in plaats van zelf alles op te zuipen. (*gaat naar het dek en neemt daar een ton rum, zet die op haar schouders en komt er mee naar Mary.*)

CORNEL : Zuipen! Daar zijn jullie goed in en dan nog zonder mij.

ZACK : Wat zegt hij? Valt er iets te zuipen?

OUWE : (*luid*) Hij zegt dat ge een zatlap zijt!

CORNEL : Wel ja, zuipen, boeren en scheten laten dat is al wat jullie hier nog

presteren.

OUWE : Hela, zonder ons waart ge al lang met man en muis vergaan, snotbel.

ZACK : Een goede piraat moet kunnen zuipen! Ik, ik sla niet om van een vat rum hoor.

ZITA : *(komt over de loopplank beneden met de ton en loopt Zack overhoop)* Hela, geen ambras hé! *(ad Ouwe)* Hier, pak vast en durf er deze keer niet van drinken! *(Ouwe neemt de ton aan en zakt door het gewicht half op zijn knieën – Cornel neemt de ton over - tot bij Mary – zet haar terug recht)* Ik heb een goede slok rum bij, het zal dan wel beteren. Kom Cornel laat ze eens drinken. *(Cornel giet rechtstreeks met de ton een geut rum op Mary)* Ho! Hoo! Subiet verdrinkt ze. Prutsers, moet ik dan alles zelf doen. *(rum in kommetje)*

MARY : *(proest)* pppffft Alles draait voor mijn ogen... ik... ik... *(valt weer in zwijm)*

CORNEL : *(zet vat weg)* Het is net of ze de geest gaat geven, kijk eens hoe bleek ze wordt.

ZITA : Leg haar ginds in de schaduw! *(Ouwe en Zack leggen haar in de schaduw)*

CORNEL : Hebben we geen pillen of poederkes?

ZITA : Pillen? Poelierkes? Neen, dat hebben wij nog nooit nodig gehad.

MARY : Auw... ik voel me zo slecht... au. *(Valt weer in zwijm)*

OUWE : Er moet iets gebeuren of ze gaat er aan. *(bij Mary - neemt haar liefdevol vast – troostend)* Mary! Mary! Kom kind, je hebt al erger stormen doorstaan.

CORNEL : Al wat we kunnen doen is bidden.

COCO : Ddddminuus va biscuum.... koppeke krab.

CORNEL : *(tegen papegaai)* Zwijg kiekeken! Ik zal wel bidden.

ZITA : Gij! Bidden? Haha, waar zoudt ge dat geleerd hebben?

CORNEL : Weet gij misschien iets beter? Kom alléé doe even mee. *(allen meedoen zet zich op zijn knieën maakt kruisteken)* In de naam van dinges.... euh en dinges ...euh en de heilige dinges..... pffff .. God, 't is al zo lang geleden dat ik het niet meer weet.

ZACK : Wacht, ik ken nog iets. Geleerd van een hele oude piraat uit de Caraïben: *(kruisteken)*

Zeven zatte zeerovers

Zongen zeven zeverliedjes

Waarom ligt gij hier in 't water
 Komt dat door uwe kater
 Een inktvis en een schelp
 Riepen gelijk om help
 Een vis met een hondensmoel
 Redde ze alle twee
 Zo maar uit de zee
 Zeven heel schoon bloten
 Zorgden toen voor straffe stoten
 Want midden in een grote storm
 Kwam een lelijke boekanier
 Die deed gelijk een stier
 Hij pakte ze een

ZITA : *(recht)* Hou maar op met die zever. Als bidden al geholpen had hadden we hier niet gezeten.

OUWE : Maar we zitten hier wel.

CORNEL : En we kunnen hier niet weg.

MARY : *(komt bij - klagend)* Auw.... aye... Nog rum! *(Zita laat haar drinken)*

OUWE : Ze komt terug bij!

CORNEL : Misschien heeft ze nog een kans.

ZACK : Watte? Sjans? Hoh, ze wordt zo blauw als een smurf.

DARWIN : *(achteruit op met vlindernetje – tropenhelm – volledig uitgedost – zoekend – merkt niemand op – zet zijn vlindernetje aan de kant – en maakt geluid met beiden handen aan de mond - Iedereen verbaasd – men wapent zich met messen en dergelijke – Darwin imiteert het te zoeken beestje)* soccoo soccoo socosoco trrrt trrrt soccoo soccoo socosoco Trrt Trrrt.

ZITA : *(neemt het vlindernetje en 'vangt' Darwin. De rest dreigend met dolken en pistolen dichterbij.)* Wel?

DARWIN : *(is vreselijk geschrokken)* Euh dag madameexcuseer dat ik stoer en dat ik u lastigval.

CORNEL : Wat doet gij hier op dit godverlaten strand?

DARWIN : Ik euh... ik ben op zoek naar de Collibaru Stressocco... Heel zeldzaam en

ook moeilijk te vinden maar dat komt vooral omdat hij zo zeldzaam is dat hij zo moeilijk te vinden is.

ZITA : (*netje weg*) Wie zijt gij?

DARWIN : (*geeft onhandig een hand*) Charles Darwin, entomoloog.

ZITA : Entomo...watte?

DARWIN : ...moloog ... dinges euh... onderzoeker van beestjes, kleine beestjes.

ZACK : Konijnen en kiekens en zo?

DARWIN : Neen euh... insecten .. vlinders ... spinnen en euh... van die dingen.

CORNEL : Vanwaar komt gij?

DARWIN : (*peinzend*) Dat is een goede vraag.

ZITA : Een goede vraag? Dat is een vraag gelijk een ander.

DARWIN : (*peinzend*) Ik denk dat ik van de apen afstam maar ik ben nog niet helemaal zeker. Ik moet die evolutieleer nog uitvinden. Goh, man, man, ik heb nog veel werk... (*terug in het heden*) euh... aangenaam.

CORNEL : Ho landrot, geen zever verkopen. Hoe komt gij hier terecht?

DARWIN : Te voet. (*peinzend*) Ah ja, de auto is ook nog niet uitgevonden en ik kan toch niet alles zelf doen hé. Dat moet die Duitser, euh... die Benz... ja Benz die moet dat maar doen... euh... Ik zal hem daar eens over bellen... Ah neen dat kan niet... de telefoon is er ook nog niet... Jongens jongens, wij hebben nog veel werk. (*terug in het heden*) euh... Zijn jullie al lang hier?

OUWE : Neen van juist na de storm.

DARWIN : Storm?

CORNEL : Ja die wrede storm of hebt gij daar niks van gemerkt?

DARWIN : Ha, jullie zijn hier aangespoeld?

ZACK : Neen, wij zijn hier expres tegen de kant gevaren speciaal om u te komen bezoeken.

DARWIN : Oh, maar dat had je niet moeten doen.

OUWE : (*bril – snuif*) Die is van de mast gevallen! Hij vangt en niet alleen met zijn netje.

DARWIN : Van vangen gesproken... euh.. hebben jullie misschien de Collibaru Stressocco gezien?

ZACK : Kolibri's?

DARWIN : Neen, de Collibaru Stressocco.

CORNEL : Wie is dat?

DARWIN : Dat is een heel, heel zeldzame vlinder die bijna niet meer te vinden is maar dat komt omdat hij zo zeldzaam is. De enige vlinder die geluid maakt.

CORNEL : Ja, en wat zegt die dan?

DARWIN : De Collibaru Stressocco roept: (*handen aan de mond*) "Trrrt Trrrt socco socco trrt trrt."

ZITA : Mijnheer entomodines, uw vlinder kan mijn kont kussen. Wij hebben zwaar averij en onze kapitein ligt op sterven.

DARWIN : Sterven... euh... oei... Daar ga je van dood. Euh... ik ken wel iets van geneeskunde, als het u niet stoort kan ik misschien helpen.

MARY : Sla me dood met een houten poot... Ik... ik kan niet meer.

COCO : Dood met een houten poot ... cocoo... Rap!

DARWIN : (*naar Mary*) Is dat de patiënt?

ZACK : (*sarcastisch*) Neen, die, die is zo gezond als een visje, jong, ik denk dat gij eerder verzorging nodig hebt dan zij. Volgens mij hebt gij zagemeel in die dikke kop.

DARWIN : Euh sorry, ze ziet er wel ziek uit, dacht ik toch.

CORNEL : Kijk, ze krijgt een blauwe uitslag op haar gezicht.

DARWIN : Een vrouw?

OUWE : (*bril – snuif*) Neen, een kikker.

DARWIN : Nog maagd?

CORNEL : Mmm, zo op het eerste zicht! Hahahaha...

ZITA : Hela krapuul!

DARWIN : Euh... Darwin... aangenaam.

ZITA : Zijt gij zeker dat ge er iets van kent? Ik sleur uw strot met mijn blote handen uit uw lijf als ge aan het zeveren zijt hé vlinderman.

DARWIN : Ja maar die vlekken... ik... euh... ik peins... ik peins...

OUWE : Die is zo zot als een verzopen anker.

DARWIN : Euh... excuseer... ik wil alleen helpen. Als u het liever zelf doet.

MARY : Aaauww.... oooohh.....

OUWE : Alléé, doe dan toch maar verder voor dat het te laat is.

DARWIN : (*peinzend*) Mmmm..... Koorts?

OUWE : Ja, zo heet als een schalie.

DARWIN : Ijlen?

CORNEL : Ze zei wel eens raar dingen maar dat heeft ze altijd gehad.

ZITA: Ijlen? Neen, niks van gemerkt.

DARWIN : Mmm.... euh... zweten?

ZACK : Zwepen? SM?

ZITA : Neen jong! (*luid*) Zweten!

ZACK : Dat is niet moeilijk hier met die warmte, alleman staat hier te zweten.

DARWIN : (*peinzend – rondwandelen*) Mmm... blauwe schijn... euh... mmm
koorts... zweten... Ik zou denken... (*stilte*)

ZITA : Hij gaat denken... Wel, wel, proficiat jong.

DARWIN : Tja...mmm... maar dat kan toch niet?

OUWE : Wat kan niet?

DARWIN : Mmm... Zou dat kunnen? Dat is straf. (*stilte*)

CORNEL : Wat is er straf? Zeg nu toch eens iets.

DARWIN : Euh... ten dode opgeschreven.... Allée... denk ik toch.

ALLEN DOOR ELKAAR : Wablief? Ten dode... Is daar niks aan te doen?

ZACK : Wat zegt hij? Wat zegt hij?

OUWE : (*luid*) Dat ze naar de haaien gaat.

ZACK : Echt? Dat kan niet. Dat is immers een kwakzalver. Allée zeg nu zelf, welke ernstige vent maakt zich belachelijk door met zo'n netje achter vlinders aan te lopen?

DARWIN : Zakamaka, het Zakamaka virus. Ik dacht dat het niet meer bestond maar zie...

ZITA : Het Zakamaka virus, wat is dat?

NELSON : (*Vanuit het ruim*) Help! Help! Haal ons hieruit, het water staat tot aan onze knieën.

JENNIFER : We worden hier behandeld zoals beesten.

DARWIN : Wie roept daar?

ZITA : Kapitein Nelson en zijn lief, knal vergeten. (*slaat zich voor het hoofd*)

OUWE : Laat ze maar zitten, daar kunnen we nu toch niks meer mee doen.

CORNEL : Haal ze er maar uit. Ze moeten hun plan maar trekken, losgeld krijgen we er nu toch niet meer voor. (*Zack en Ouwe af – halen Nelson en Jennifer uit het ruim via luik op het dek.*) We sturen ze gewoon de jungle in, dan hebben we er geen last meer van.

DARWIN : De jungle in, zonder begeleiding? Excuseer maar... euh... dan worden ze opgegeten.

ZITA : Mij een zorg! Vertel liever wat ge weet van dat Zakamaka virus.

DARWIN : Euh... tja... het Zakamaka virus.... Een heel kwaadaardig dodelijk virus dat hier een jaar of tien geleden duizenden slachtoffers maakte. We dachten dat het niet meer bestond.

ZITA: En daar schiet ge uwe kaas bij in?

DARWIN : Ja...niks aan te doen. Of toch... Ik heb eens een verhaal gehoord van een plaatselijke medicijnman Sellim. Die had naar het schijnt een medicijn, maar of het goed werkte dat weet ik niet. Die medicijnmannen, tovenaars, durven er ook al wel eens naast zitten.

JENNIFER : (*is samen met Nelson door Zack en Ouwe uit het ruim gehaald – ze zijn met kettingen geboeid - ze heeft de laatste zinnen van Darwin gehoord*) Die dodelijke afloop dat is maar juist goed. Ze wilden ons ook vermoorden.

NELSON : Jennifer!

COCO : Oh ooo... 't Groot lawaai... cocoo.

JENNIFER : Dat is toch waar zeker; als ze voor ons geen losgeld zouden krijgen zouden ze ons de zee in gooien.

ZITA : (*met haar mes onder Jennifers kin*) Wil madame haar tanden eens op elkaar houden.

JENNIFER : Nelson, zeg dat ze niet zo'n grote mond moet opzetten tegen mij.

NELSON : Jennifer!

JENNIFER : Het is altijd hetzelfde met u, praat voor twee maar als het er op aan komt durft ge niks zeggen.

NELSON : Jennifer alstublieft.

JENNIFER : En dan hebt ge u ook nog laten gevangennemen, door een vrouw nog wel. Zijt gij een vent? Een prulleman ja.

NELSON : Jennifer!

COCO : Prrulleman! Cocco.

JENNIFER: Groot gelijk cocoo.

ZACK : *(is tot achter Jennifer gegaan - met mes in de hand – dwingt haar om te zwijgen)* Als ge uw klep nu niet houdt snij ik uw tong er uit.

JENNIFER : Ik zwijgen? Voor niemand en zeker voor u niet.

ZACK : *(wil haar tong nemen –wordt in zijn hand gebeten)* Aauw... verdorie.

ZITA : *(geeft haar een mep tegen het hoofd)* Hou die stomme vissenbek dicht verdorie!
Als onze kaptein eraan gaat vertimmer ik met plezier die grote bek van u, verstaan?

NELSON : Is er iemand ziek?

MARY : *(gereutel – gekuch – hoestend)* Pppffff... ik geef het op... *(valt weer in zwijm)*

OUWE : Nelson, als gij haar kunt helpen laten we u en uw vriendin direct vrij.

NELSON : Wat mankeert ze?

DARWIN : Het Zakamaka virus, euh... denk ik toch.

NELSON : Daar heb ik al van gehoord. Een jaar of tien geleden zijn er hier veel mensen aan gestorven. Wij hadden er toen speciale poeierkes voor in onze voorraad.

OUWE : Hebt ge die nog?

NELSON : Ah nee, natuurlijk niet, jullie hebben ons schip gekelderd. *(We horen een steeds luider wordende tamtam)*

CORNEL : Wat is dat? Horen jullie dat ook?

OUWE : *(bril – snuif)* Een tamtam... inboorlingen.

COCO : Tamtam... cocoo koppeke krab.

DARWIN : Dat zijn kannibalen, ik ken ze.

ZACK : *(hoort niet goed)* Wablief marginalen?

DARWIN : Kannibalen! *(tamtam – iedereen luistert)*

ZACK : Verdorie, dat ook nog. Dat zijn menseneters.

JENNIFER : *(krijst)* Neen! Menseneters? Ooohh... Nelson, ze gaan mij opeten.

NELSON : *(stilletjes)* Gelukkig, dan ben ik er van af.

JENNIFER : Wablief? Wat zei je? Dan ben ik er van af? Oooh!

NELSON : Neen, nee, ik zei: 'Euh.... euh... hoe geraken we daar van af?' Ik bedoelde van die menseneters.

ZITA : We schieten een paar kanonskogels tegen hunnen kop, dan zullen ze wel

vertrekken. Komaan mannen, zet dat kanon gereed! (*allen helpen – ze stellen zich verdekt op – het kanon wordt geïnstalleerd – wapens worden klaargezet*)

DARWIN : Ik ken die stam... Ik zal wel een goed woordje voor jullie doen. Maar beloven kan ik niks.

ZACK : Hoe komt het dat ze u nog niet hebben opgegeten?

DARWIN : Ha, ik heb de vrouw van de Chief genezen van een zeer zware migraine en daardoor laten ze mij leven.

OUWE : Daar zijn we vet mee. (*tamtam*) Kom Mary, je moet hier weg voor dat die kerels hier zijn. (*helpt Mary naar haar kajuit op het schip – Mary kan vanaf hier zich eventueel omkleden om missiezuster Angela te spelen.*)

DARWIN : Tja, die mensen moeten ook eten hé... en zo ... (*telt*) één twee drie vier vijf zes grote mensen. Daar komen die wel een tijdje mee toe.

CORNEL : (*krijgshaftig – met dolk en vuurwapen*) De eerste de beste kannibaal die aan mijn lijf komt daar maak ik een chocotofke van, zijt maar zeker!

ZACK : (*eveneens met mes en vuurwapen*) Die vreetzakken zijn mij nog niet aan het koken. En als het zo is zal ik toch eerst dood moeten zijn.

JENNIFER : Ooooh... levend koken... Ik denk dat dat zeer doet... oohh...! (*paniek*)
Nelson, Heeeelp!

NELSON : Hoe, ik ben gebonden aan handen en voeten.

JENNIFER : Het kan me niet schelen hoe je het doet maar je moet me helpen.

NELSON : Kan er misschien iemand die boeien losmaken?

OUWE : Neen! Als ze iemand willen om op te eten zullen we ze jullie cadeau doen.

JENNIFER : (*in alle staten*) Neeee! Ik wil niet dienen als kotelet! Lieve Heer, help ! Ik word vegetariër voor de rest van mijn leven. Ik zal nooit meer vlees eten, heeeelp! (*het tamtamgeluid wordt steeds luider*)

ZITA : Ik zie ze, ginds. (*draait het kanon in de goede richting*) We zullen ons vel duur verkopen. Is alleman gereed?

CORNEL : (*Hij en Ouwe hebben een donderbus vast – ze mikken*) Laat ze maar komen.

ZITA : Wacht nog een beetje, ze zijn nog te ver.

ZACK : (*kijkt*) Ze zien er precies gevaarlijk uit.

OUWE : Komaan Zack, oude zeerot, als wij ons tanden in doen zien wij er ook gevaarlijk uit.

ZACK : En als we ze uit laten nog gevaarlijker.

CORNEL : Opgepast, daar komen ze.

ZITA : Alleman klaar? Vuur! (*Zack steekt de lont aan – er volgt een geweldige knal – rookontwikkeling en er rolt een kanonskogel uit het kanon – blijft net voor de loop liggen. – uit de donderbussen kwam een stofwolk*) Hebben we iets geraakt? Hebben we iets geraakt?

CORNEL : Ik denk dat ik er eentje geraakt heb.

ZACK : (*heel zwart aangezicht - toont de kanonskogel*) Alle zeeduvels! Het buskruit is nat, daar kunnen we niks meer mee doen.

CORNEL : Verdorie, proberen we nog eens?

ZACK : Met wat? Met nat buskruit?

ZITA : (*kijkt over de rotsen*) Laat ze maar komen, ik maak er zwarte saucissen van!

OUWE : Ik steek er minstens drie aan mijn dolk.

CORNEL : (*kijkt ook eens*) Non de tonnère, het zijn er teveel. Dat gaat hier fout aflopen.

JENNIFER : Oooh neen, Nelson ze gaan ons opeten... ooohhh...

ZITA : Een witte vlag, we zullen ons overgeven.

CORNEL : Waar halen we die?

ZITA : Zoek iets! Ouwe, Zack, doe iets! Ze zijn direct hier.

CORNEL : Met die oude zakken kan je ook niks aanvangen hé.

ZACK : (*loopt samen met Ouwe te zoeken naar een witte doek*) Niks, verdorie rap of we kunnen het vergeten.

CORNEL : (*krijgt een idee*) Wacht! (*bekijkt Jennifer*) Mmmm... Dat moet lukken.

JENNIFER : (*angstig*) Wat ga je doen?

CORNEL : Uw broek.

JENNIFER : Nelson, oooh neen. (*werkt tegen*)

CORNEL : Kom mannen. (*Zack en Ouwe helpen, ze nemen de onderbroek van jennifer – extra large model - die wordt op een speer gemonteerd en men zwaait met een witte vlag*) Werk eens mee wicht, ge gaat daar niet van dood hoor.

DARWIN : Euh... excuseer dat ik stoor, maar hebben jullie geen geschenk voor de hoofdman, misschien stemt hem dat wel gunstig.

ZITA : In de kajuit van Mary, die goudstukken en juwelen.

DARWIN : Juwelen dat is goed maar euh... ik ken hem en hij heeft eigenlijk liever praktische dingen.

ZITA : *(af schip)* Ik zal wel iets vinden.

DARWIN : En euh... excuseer maar als u zou willen, doe dan die wapens weg. Daar windt u ze alleen maar mee op.

OUWE : Moeten we ons dan zo maar laten afslachten?

DARWIN : Ik vrees dat dat jullie enige kans is... *(allen stellen zich op – het schip en de touwen en zeilen gebruiken - om de Chief te ontvangen – we horen het lied van shaka zulu - luid tamtam geroffel - spanning - Chief en zijn familie verschijnen – kleding chief - luipaardvel – hoofdtooi - idem Zabakuluke maar deze is echt in sexy ‘mini’ met fluo polsbandjes en haarband - Ngole en Kabazuluke - kort bovenstukje of bikini – met strooien rok voor Ngole – mini rokje voor Kabazuluke – Chief komt met een stokkende schrijdende pas naar binnen, gevolgd door Ngole die op een grote knook knabbelt. Kabazuluke en Zabakuluke volgen – Als laatste volgt Sellim de tovenaars met een angstaanjagend masker op)*

COCO : Ohooohh.... Negers... ohoooh en allemaal zwarte... cocooo koppeke krab.

SELLIM: *(maakt direct al dansend zijn ronde op de scène en mompelt heel regelmatig)*
Mmmoemmba... moemmba... oemmba...

CHIEF : Ngole zumba tamba, mjambo mjambo! Zamba nigoligullu fushi frikato.
Canapé ! Canapé!

DARWIN : Hij wilt een stoel.

ZACK : Een watte?

CORNEL : *(luid)* Een stoel.

ZACK : Een stoel? Een canapé heb ik verstaan.

DARWIN : Canapé... euh... dat wil hier stoel zeggen.

OUWE : *(direct af schip)* Ik haal er eentje wacht.

CHIEF : Kazoe moetu ploei Chief! Chief! Boemba! Boemba!

DARWIN : Jullie moeten buigen voor de Chief. *(allen buigen diep, en blijven een aantal seconden diep gebogen, behalve Jennifer)*

JENNIFER : Ik versta die niet, huh, dat heb je met die allochtonen.

NELSON : *(diep gebogen, fluisterend)* Dat zijn geen allochtonen, hier zijn wij de

allochtonen.

JENNIFER : Tut, tut, het is een donkere en hij wil geen Vlaams spreken, dat is een allochtoon.

NELSON : Dat is hij niet. Zij zijn hier in hun thuisland.

JENNIFER : En ik zeg dat dat een allochtoon is

NELSON : Alléé dan.

JENNIFER : Wacht eens. *(tegen de Chief)* Zeg, nu moet ge eens goed luisteren hé, chief! Als gij hier niet binnen de kortste keren Vlaams gaat spreken dan nemen we uw verblijfsvergunning, uw leefloon en uw kindergeld af.

CHIEF : *(gewoon plat dialect)* Ja zeg, als gij zo gaat beginnen.

JENNIFER : *(allen recht)* Ziet ge nu hoe ge dat moet doen.

CHIEF : *(tegen zijn volk)* Gnoesu ni Zulu... Ni Banti Gnoesoe Flams! Ik heb gezegd zij moeten allemaal Vlaams klappen. *(Zita en Ouwe komen terug. Zita torst een heel grote kist met geschenken en Ouwe heeft een stoel bij)*

ZITA : Dus gij zijt de grote Chief! *(ad Zack - geeft de kist af aan Zack die door zijn knieën zakt)* Ga zitten. *(Ouwe geeft de stoel aan Ngole)*

CHIEF : *(tegen Ngole)* Ngole mjista canapé! *(Ngole neemt stoel en zet hem klaar voor de chief)* Basta! Ik horen daarnet grote BOEM. Waarom ik horen grote BOEM?

CORNEL : We wilden ons niet overg....

ZITA : Om te laten horen dat we er zijn. Bij ons doen ze dat zo.

SELLIM : En waarom Sellim krijgen gat in masker?

CORNEL : Ik zei toch dat ik er eentje geraakt had.

ZITA : Ja jong, met alle respect maar wij dachten dat gij een wild beest waart zo met dat mombakkes op.

CHIEF : Bon... Ik stel u voor: mijn 1ste van 27 vrouwen Ngole, zij is zeer goede kok. Zij make lekkerste billenkotelet van de eiland. *(Ngole stopt met knagen, veegt haar mond af - buigt minzaam naar iedereen)*

NGOLE : Ik nog liever billenkotelet eten dan maken.

CHIEF : Links ier ziet u mijne skone, zeer skone dochter, mijne bloem, mijne alles, zij worden morgen twintig jaar. Kabazuluke...

KABAZULEKE : *(komt naar voor en buigt eveneens minzaam, steeds flirtend,*

uitdagend) Hello, dag allemaal.

CHIEF : En dan rechts, mijne trots, de stier van de stam, de onverschrokken, de man die zorgt voor mijne opvolging: Zabakuluke.

ZABAKULUKE : *(komt met 'wapperende handjes' heupwiegend naar voor en buigt zéér minzaam)* Haaai!

COCO : Aaaaai ... cocoo

CORNEL : En wie is die 'mmmooembammooemba'?

CHIEF : Dat zijn Sellim, medicijnman.

SELLIM : Moemba ksulu bulu tuti Njambu.

JENNIFER : Kent die geen Vlaams?

CHIEF : Sellim machtig man, hij spreken toverwoorden.

JENNIFER : Wat zegt hij dan?

CHIEF : Hij zeggen, gij vrouw met veel eten aan.

JENNIFER : Oooh neen! Nelson, die denken alleen maar aan eten.

ZITA : *(doet teken om de kist te brengen – Ouwe en Zack proberen de kist op te heffen maar het lukt niet – Zita grijpt de kist met twee handen en plaatst ze zwaarig voor de chieft. Er zitten goudstukken, juwelen en een grote bh in)* Pak vast jong. Als ge zo'n chique cadeaus gekregen hebt zult ge ons wel niet meer willen opeten.

CHIEF : Mmm... Niet opeten, dat zijn niet onze gewoonte en gij zien er een goeie schone biefstuk uit.

OUWE : *(bril omhoog – snuift)* Big Chief, misschien kunt ge over dat opeten toch nog eens nadenken: wij zij westerlingen, Europeanen, en zoals bekend zijn die allemaal een beetje verzuurd.

CHIEF : Niet opeten, dat ik eerst moeten vragen aan Ngole de kok van de stam.

Ngole, wat gij denken?

NGOLE : *(Geeft haar knook waar ze steeds zat aan te knabbelen aan Kabazuluke - veegt haar mond af - keurt de aanwezigen - begint bij Jennifer)* Mmm... deze toch goed voorzien. *(nijpt met twee handen in haar billen)*

JENNIFER : Hela!

NGOLE : Schone malse billen. Mmm... daar wij maken gerookte ham van. Veel mals vlees aan.... Mooie borsten.... wel grote klep.